

D. AURELI

AVGVSTINI
HIPPONENSIS
EPISCOPI,

OMNIVM OPERVM
TOMVS PRIMVS:

Quo retractationvm libri duo, variisque
illius opuscula, quæ versa pagella indi-
cabit, continentur.

Omnia vetustorum codicum collatione, ab innumeris
mendis repurgata, ac summa fide pristino suo
nitori restituta, nunc demum in
lucem redeunt.

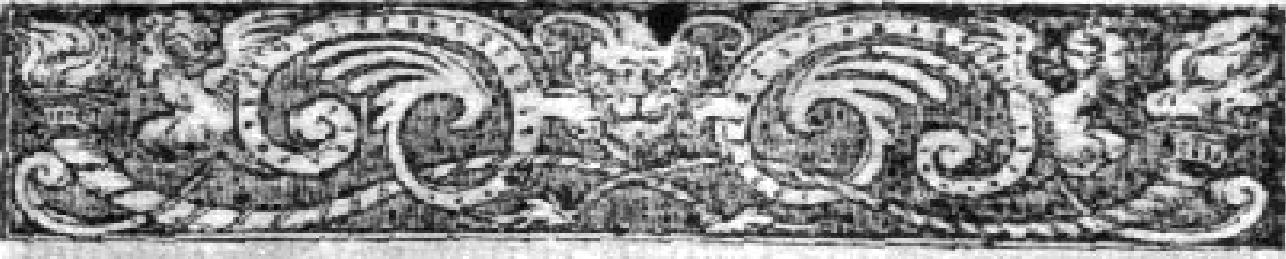
*Prelibatio de 10801
Accessit & Index rerum selectiorum copiosissimus. Cl. reglarum de
L. Gayetos de
H. M. G.
Isala
Annonca*

L V G D V N I.

Apud Sebastianum Honoratum.

M. D. L X I I I.

REVERENDISSIMO IN CHRISTO PATRI,

E IDEM QVE CLARISSIMO
principi Alfonso Fodsecæ Ar-
chiepiscopo Toletano, totius
Hispaniæ primati,
E. R. S. D

N TOTVS solitōque nitidior,
venit in tuos amplexus, Præsu-
lum amplissime, incomparabilis
Ecclesiæ doctor, & invictus pro-
pugnator, diuus Aurelius Augu-
stinus, quem tu non sine causa sic
admare præ cæteris, sic in deliciis semper habere
consueuisti. Quid enim habet orbis Christianus
hoc scriptore vel magis aureum, vel augustius? ut
ipsa vocabula nequaquam fortuitò, sed numinis
prudentia videantur indita viro. Auro sapientiæ
nihil preciosius: fulgore eloquentiæ cum sapien-
tia coniunctæ nihil mirabilius. Sunt aliis aliz do-
tes, prout visum est ḥoꝝ dōt̄y Spiritui, qui pro
suo arbitratu partitur singulis iuxta mensuram fi-
dei. In Athanasio suspicimus seriam ac sedulam de-
pendi perspicuitatem. In Basilio præter subtilitatem
exsculamur piæ ac mitem suauiloquentiam. In
iuis fôdali Chrysostomo sponte profuentem
rationis copiam amplectimur. In Cypriano spiri-
tu s

I V I A V R E L I I
A V G V S T I N I H I P P O -
N E N S I S E P I S C O P I
in libros Retracta-
tionum,

P R O L O G V S.

A M diu istud † facere cogito atque ~~est~~ quod dispono, quod nūc adiuuante domino aggredior: quia differendum esse non arbitror, ut opuscula mea siue in libris, siue in epistolis, siue in tractatis, cum quadam iudicaria seueritate recenseam, & quod me offendit, velut censorio stylo denotem. Neque enim squam nisi imprudens, ideo quia mea errata reprehendere audet. Sed si dicit non ea debuisse dici, quæ postea mihi etiam displicerent: verum dicere metum facit. Eorum quippe reprehensor est, quorum go. Neq; enim ea reprehendere deberem, si dicere dessem. [Sed qui primas non potuit habere sapientiæ, sed das habeat partes modestiæ: ut qui non valuit omnia cœnitenda dicere, saltem pœnitentia quæ cognouerit dilecta non fuissè.] Sed ut volet quisq; accipiat hoc quod fæme tamen Apostolicam illam sententiam, & in hac re r. Cor. II rtuit intueri, vbi ait: Si nos ipfos iudicaremus, à domi ion iudicaremur. Illud etiam quod scriptum est: Ex Proph. IO. tiloquio non effugies peccatum: terret me plurimum, quia multa scripsi, vel quia multa etiā, quæ dictata non , tamen à me dicta, conscripta sunt. Absit enim ut tiloquium deputetur, † quando necessaria dicuntur, † deputem